

MŪSŲ LIETUVA

NR. 36 (1467) – XXVIII – 1976 M. RUGSĖJIS – SETEMBRO 9 D. – 1,50 ltr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0333

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926–1976)

Rugsėjo 8-tosios prasmė MARIJA ir LIETUVA

Kiekviena sveika ir garbinga šeima su džiaugsmu ir meile švenčia motinos gimtadienį. Toks Švč. Mergelės Marijos Gimtadienis nuo seniausių laikų Bažnyčioje buvo švenčiamas rugsėjo 8-tąją.

Lietuviai, vos pakrikštyti, šią šventę tuoj įsivedė. Ir su nemažesniu šventišku nusiteikimu ir šiandien ją švenčia. Juk Marija – ne tik Dievo Sūnaus Motina, ne tik mūsų, kaip krikščionių-katalikų dvasinė Motina, o ir, galėtum sakyti, ypatinga mūsų katalikiškos tautos Motina, kadangi ją atgimdžiusi per savo stebėtiną apsireiškimą Šiluvoj 1608 metais.

Marijos kultą ir meilę Lietuvoj sėkmingai ugdė ne tik dvasiškiai misionieriai, o ir pasauliečiai. Žemaičiuose, kurie buvo Vytauto pakrikštyti 1417 metais, Šilu vadinamoj vietovėj 1457 m. Gedgaudas pastatė bažnyčią Marijos Gimimo titulu ir joje įstatė iš Romos parsivežtą Marijos paveikslą, kuris, nežiūrint visokiųjų nuotykių, lig šiol ten gerbiamas.

Kas ypač pasižymėjęs ir šioj srity, tai ne tik tas didis politikas, genialus karvedys, karštas lietuvis, o ir didis katalikas – Vytautas Didysis. Tai gal mūsų užmirštas, ar permažai iškeltas didžiojo mūsų valdovo asmenybės ir gyvenimo bruožas. O yra bruožas, kurs paliko gilią šaknį lietuvių gyvenime, kaip ir Lietuvos istorijoj.

Vytautas – tikrasis Lietuvos krikštytojas, Jis įkūrė Žemaičių vyskupystę (1421 m.). Pastatydino Lietuvoj 26 bažnyčias, kurių 14 turi Mergelės Marijos titulą. Jis, sutriuškinęs Lietuvos priešų kryžiuočių galybę prie Žalgirio, pastūmėjo Lietuvos ribas į rytus ir sukūrė milžinišką Lietuvos valstybę, vieną didžiausių ano meto Europoj.

Tradicija sako, kad Vytautas buvo ypatingas Marijos gerbėjas. Jis savo žygiuose vežiojęs su savimi Marijos paveikslą, kurį jam dovanoto Bizantijos imperatorius Manuelis II Paleologas, ir kurį pasakui paliko Vilniaus katedrai. Kitą Marijos paveikslą, irgi jam dovanotą, atidavė Trakų bažnyčiai. Pagaliau, geisdamas apvainikuoti save ir savo valstybę karališku vainiku, šiam savo gyvenimo ir Lietuvos istorijai lemtingiausiam įvykiui pasirinko ne kokią kitą, o kaip tik šią – Marijos gimimo šventės dieną.

Štai kodėl rugsėjo 8-toji tapo ir Tautos švente.

Bet ar tik vien dėl to? Ir ar tuo visa šventės prasmė ir išsisemia?

Vos šimtmečiui tepraėjus nuo Vytauto mirties kitas, nemažiau žiaurus už kryžiuočius, priešas puolė Žemaitiją (ir Lietuvą) – protestantizmas: griovė ir degino bažnyčias, naikino dvasiškius, skriaudė katalikus, ir, kas keisčiausia, ne tik iš lietuvių širdies, o ir iš Dievo Sūnaus namų vijo lauk dieviškąją Motiną.

Kas išėjo tuomet Lietuvos gelbėti?

Štai, kas nepaprastai nuostabu. Stojos kėvot už katalikišką Lietuvą ne kardū švytruojantis, jau miręs, Vytautas, o nemari Mergelė-Motina Marija, kuriai Vytautas save ir savo šalį patikėjęs. Pasirodė – verkianti Moteris su kūdikiu ant rankų – tam pačiam Žemaitijos šile, ir pro ašaras tarė:

– Čia jūs ariat ir akėjat, kur turėtų stovėti mano Sūnaus (ir mano) namai...

VYTAUTAS DIDYSIS MOKINA RELIGIJOS SAVO TAUTA

Taip italas dailininkas atvaizduoja Vytautą kardinolo Antonio Samaré gimtinėj (Bardi, š. Italijoj), kur, Jaunimo Namuose, yra įspūdinga „Lietuvos salė“.

Marija verkė Lietuvoj. Marija verkė Lietuvos. Mūsų žemė sugėrė josios ašaras...

Užteko kelių Marijos žodžių ir ašarų, kad būtų atstatyta sudeginta Šiluvos bažnyčia ir jai grąžintas paslėptas Marijos paveikslas, kaip simbolis, kad Lietuva nusikrato protestantizmo kilpos, atgyja naujam krikščioniškam gyvenimui ir lieka katalikybės avampostu Šiaurės Europoj.

Šiandien ateizmo slibinas vėl smaugia lietuvių žemę ir širdį. Žiaurus bandymas lemtas mūsų tautai. Reikia tikėti, kad Vytauto ištvėringa dvasia ir Marijos dieviškai galinga ranka globoja Lietuvą, ir jos neapleis. Juk Lietuva – Marijos žemė.

Štai kodėl rugsėjo aštuntoji mums šiandien turi būti dar gilesne prasme Tautos šventė.

Lietuvių tautos genijus, ypač pasireiškęs Vytauto asmeny iš vienos pusės, ir lietuvių tautos nepaprastas pamaldumas j Mariją iš antros, tarsi susilieja į vieną bendrą įvykį, kuris išreiškiamas Tautos švente Marijos atspindyje.

Lietuvos didybė ir jėga yra Marijos ir Vytauto dvasioj.

Religija ir tautybė yra viena antrą palaikančios vertybės.

Pilnai gyvenama religija veda prie veiklos, prie kūrybos – prie konkrečios tėvynės meilės.

SENIEJI ISTORIKAI APIE VYTAUTĄ DIDŪJĄ

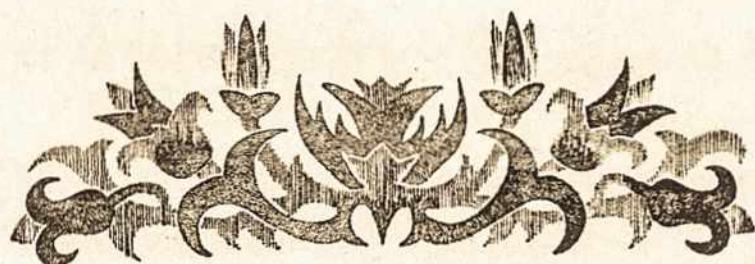
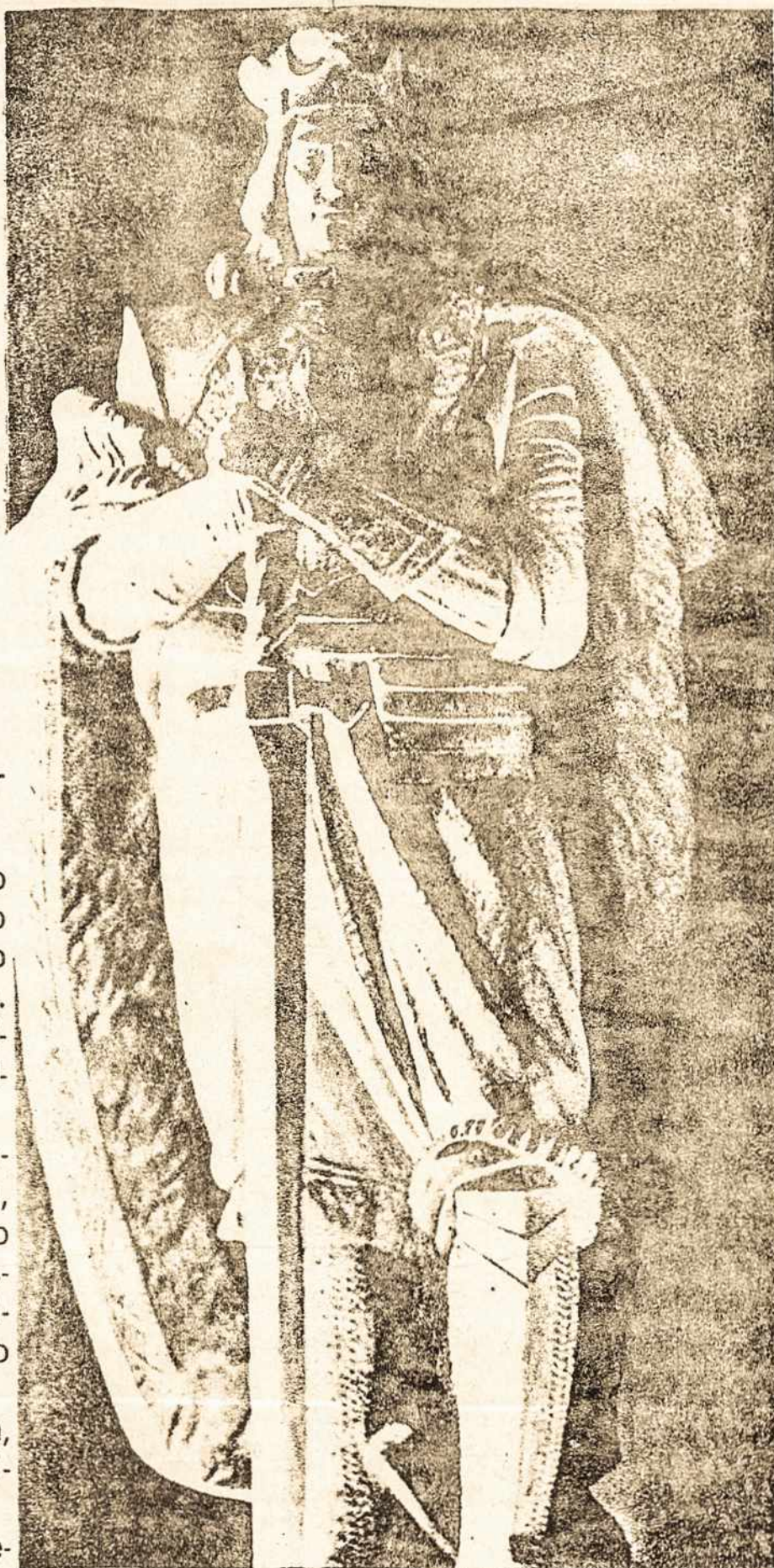
Lietuva iki Vytauto Didžiojo laikų buvo mažai žinoma. Vytautas (1350-1430), kaip gabus valdovas ir sumanus politikas, savo darbais ir žygiais plačiai išgarsino Lietuvą. Jo sukurta didžiulė Lietuvos valstybė vaidino svarbų vaidmenį ano meto Europos politikoje.

Ano meto lenkų istorikas Jonas Dlugošas (1415-1480), šiaip jau nemėgęs lietuvių, vis dėlto labai vertino Vytauto kaip valdovo veiklą tarptautinėje politikoje. Dėl savo asmens savumų, sako Dlugošas, Vytautas užima pirmą, visų pripažintą, vietą to laiko monarchų tarpe.

Ir kiti kronikininkai, vaizduoja Vytautą, laiko jį žymiausiu XV amžiaus politiniu veikėju.

Kitas Vytauto amžininkas, rašytojas Enejus Silvijus Piccolomini (1405-1464), vėliau tapęs popiežium Pijum II, savo veikaluose, aprašydamas Vytauto laikų Lietuvą, pripažįsta Vytautą didžiuoju ano meto valstybės politiku.

„Lietuvos Metraščiui“ autorius „Vytauto pagyrimė“ jį aprašydamas kaip 1429 m. Lūcko suvažiavimo šeimininką sako, kad Vytauto priešai – lenkai sutrukdė jam vainikuotis Lietuvos karalium. Toliau jis rašo,

Iš tikinčios motinos atėmė vaikus

Vakarų Vokietijoje (Koeningstein-Taunus) leidžiamo vokiečių kalba mėnesinio biuletenio „Religion und Atheismus in der USSR“ 1976 balandžio numeryje yra tarp kitko žinutė apie Kaune gyvenančią Birutę Poškienę, trijų vaikų motiną. Savo religinių įsitikinimų paveikta, ji pasidariusi vegetarė ir pradėjo švęsti „Sabbat“. Kauno jaunimo komitetas perspėjo ją, kad atsisakyti savo tikybės ir liautis įtaigojusi vaikus. Poškienė atsisakė tai padaryti. Buvo atleista iš mokyklos kiemsargės pareigų. Liaudies teismas pasisakė už jos tei-

sių į vaikus atėmimą. Jos vyras prašė teismo, kad patalpintų žmoną į psichiatrinę ligoninę. Poškienė padavė apeliaciją į Lietuvos SSR Aukščiausiąjį teismą. Pastarasis liaudies teismo nutarimą patvirtino, ir Poškienė jėga buvo nugabenta į psichiatrinę ligoninę (Kaunas, Kuzmos g-vė Nr. 75). Čia ji gavo didelės dozės stipriai veikiančių vaistų, kurie paveikė jos regėjimą ir sukėlė smarkų raumenų skausmą. Nebegalėjo vaikščioti. Ją apžiūrėję gydytojai klausė „...ar tebetiki į Kristaus atėjimą į šį pasaulį?“ Pažadėjo, jei atsisakys

nuo tikėjimo į Dievą, atleisti iš ligoninės kaip pagijusią. Biuletenis pabrėžia, kad Poškienės „ligos istorijos“ smukmenos buvo gautos iš Kauno akivaizdžių liudininkų. Birutės Poškienės namų adresas: Kaunas, Demokratų g-vė, Nr. 36, b. 1.

SLAPTI LAIKRAŠČIAI OK. LIETUVOJE

V. Volkietija. — Čia gauta tikrų žinių, kad okupuotoj Lietuvoj šių metų sausio mėnesį buvo išleistas „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos“ nr. 21, kovo mėn. — nr. 22 ir visiškai neseiniai — nr. 23. Vasario 16 d. pro-

kad kiti monarchai jam rodė didelę pagarbą. Vytautą gerbė ir Romos imperatorius, ir Konstantinopolio imperatorius, ir Turkijos sultanas, ir Danijos karalius, ir didysis Maskvos kunigaikštis, ir Lenkijos soste sėdįs Jogaila, ir Vokietijos kunigaikščiai. Vytautui tarnavo totorių kanai, jo klausė Moldavijos valdovai.

Vytautas buvo galingas monarchas ir pagarsėjęs visose šalyse. Daugelis kanų ir kunigaikščių tarnavo jo rūmuose. Totoriams pats Vytautas skyrė kanus ir juos keitė, kaip jam patiko.

Taip ryškiai „Lietuvos Metraščiui“ vaizduoja Lietuvos valdovo nepaprastą didybę ir galią.

Istorikas Strykovskis (XVI amž.) savo „Lenkijos, Lietuvos, Žemaitijos ir visos Rusijos kronikoje“ sako, kad Vytautas garsiais laimėjimais pralenkęs Romos ir Graikijos karo vadus, trojėnų ir persų viešpačius. Savo vardą jis išgarsinęs visam pasauliui. Savo valstybę Vytautas išplėtęs nuo Baltijos iki Juodosios Jūros, ir Lietuva žydėjo jo valdoma.

Strykovskis baigia vertinti Vytautą kaip veikėją, pripažindamas, kad jo garbė yra nemirštanti, o jis pats — gyvas riterio paveikslas.

Taip vertina istorikai didįjį Lietuvos valdovą Vytautą.

ga buvo išleista „Aušra“, nr. 2 (42), taip pat išėjo vienas „Varpas“ numeris ir vienas „Dievui ir Tėvynei“ numeris. „LIEK Kronikos“ 21 nr. labai smulkiai aprašomi Kovaliovo byla ir teismas Vilniuje.

Tikimasi, kad visi šie slapti leidiniai greitai pasieks ir Vakarų spaudą, kuri supažindins laisvąjį pasaulį su naujausiais persekiojimais okupuotoje Lietuvoje.

Spauda yra pats svarbiausias ginklas, kovojant dėl mūsų tautos laisvės. Paremk ją savo auka!

PAVERGTOJE TĖVYNĖJE

PUOLA VYSKUPA

Kompartijos oficiozas "Tiesa" liepos 11 d. paskelbė Vytauto Žeimanto rašinį "Sutanos ir svastikos sąjunga", kurį liepos 15 d. laidoje perspaudė ir iševijai skirtas "Gimtas Kraštas". Jame puolamas vyskupas V. Brizgys, jau ir anksčiau susilaukęs panašių puolimų. Vytautas Žeimantas jį bando paversti nacių sąjungininku, karo nusikaltėliu, operuodamas spaudos ištraukomis, vysk. V. Brizgio atsiminimais ir netgi arkiv. J. Skvirecko dienoraščiu. Pirmiausia kyla klausimas — kas yra Vytautas Žeimantas? Žurnalisto tokia pavarde Lietuvoje neteko girdėti. Šiam puolimui "Tiesos" redakcija, be abejonės, pasirinko prityrusią propagandos vilką, sekantį mūsų gyvenimą, prieinančią prie KGB archyvų. Žymiausias šios srities specialistas yra Vytautas Miniotas, anksčiau dirbęs "Tiesoje", dabar redaguojantis kompartijos centro komiteto žurnalą "Laikas ir įvykiai". Jis ypač pasižymėjo BALFo bei jo veikėjų niekinimu, gerai yra susipažinęs su iševijos veikla, apsirūpinęs spaudos ir net asmeninių laišku ištraukomis. Taigi, tas Vytautas Žeimantas iš tikrųjų gali būti Vytautas Miniotas. Galimybė yra, bet ji grindžiama tik spėjimu, nes trūksta įrodymų. Pagaliau netaip jau svarbu, ar šiuo slapyvardžiu dangstosi V. Miniotas, ar kuris nors kitas propagandistas. Svarbiausia, kad autorius, pasišovęs sujungti sutaną su svastika, griebiasi grubaus melo, kurį lengvai gali demaskuoti šimtai liudininkų iševijoje ir okupuotoje Lietuvoje. Cituodamas čekikiškę komunistų "Vilni", jis pvz. prikimba prie jėzuitų vienuolijos Lietuvoje steigėjo kun. Jono Kipo, kuriam, girdi, rūpėjo ir kiti dalykai: "Sakoma, kad jis antrojo pasaulinio karo metais nemažai pasidarbavo hitlerinės Vokietijos žvalgybai. Kai kas tvirtina jį buvus vienu pagrindiniu Hitlerio žvalgybos atstovu Lietuvoje." Pasak V. Žeimanto, tas buvęs kaizerinės Vokietijos karo kapelionas kun. Johannes Kipp, SJ, padėjo vysk. V. Brizgiui suartėti su vokiečiais okupantais. Iš tikrųjų kun. J. Kipas, SJ, dar prieš nacių-sovietų karo pradžią 1941 m. pavasarį grįžo į Vokietiją ir pokaryje mirė Berlyne. Lietuvon jis daugiau nebuvo atvykęs. Taigi, jis nebuvo ir negalėjo būti nei Hitlerio žvalgybos atstovu Lietuvoj vokiečių okupacijos metais, nei pagaliau vysk. V. Brizgio ryšininku su okupantais. Šis faktas atskleidžia sukčius V. Žeimanto metodus vysk. V. Brizgio puolime. Ir kun. J. Kipas, SJ, ir vysk. V. Brizgys buvo aiškūs nepriklausomos Lietuvos šalininkai, kuo, deja, negalėtų pasigirti pats V. Žeimantas, tarnaujantis Maskvai.

GIMNAZIJA ZARASUOSE

Zarasų gimnazija, dabar vadinama vidurine M. Melninkaitės mokykla, brandos atestatus įteikė 110-čiai abiturientų. Jų išleistuvėse žodį tarė mokyklos direktorius Vladas Lumbė, jo pavaduotoja Vanda Narkevičienė, rajoninio komjaunuolių ir pionierių skyriaus sekr. Z. Maksimova. Abiturientų eilėse buvo nemažas būrys mokslė pasizymėjusių pirmūnų. Jiems teko pareiga gėlėmis ir žalia

UNIVERSITETO SUKAKTIS

Vilniaus universitetas 1979 m. paminės savo veiklos 400 metų sukaktį. Jos renginiams yra sudarytas didelis komitetas, vadovaujamas kompartijos ck sekr. L. Sepečio ir jo pavaduotojo J. Kubiliaus, universiteto rektorius. Pirmasis komiteto posėdis įvyko š.m. birželio 25 d. Jubilėjui bus išleista "Vilniaus universiteto istorija", albumas apie jo architektūros bei meno paminklus, paruošti dokumentiniai filmai ir kino žurnalai, atspindintys universiteto istoriją bei dabartinį jo gyvenimą. Statoma universiteto miestelį papuoš komunistų veikėjo V. Kapusko statula ir memorialinis skulptūrų ansamblis, skirtas žymiausių profesorių atminimui. Numatyta sukurti ir išleisti jubilėjinį universiteto medalį, vokus, pašto ženklus. Sąjunginėje konferencijoje bus aptartas Vilniaus universiteto vaidmuo dabartinėmis mokslo ir technikos pažangos sąlygomis. Iškilmingame universiteto mokslinės tarybos posėdyje dalyvaus Sovietų Sąjungos augštųjų mokyklų atstovai ir svečiai iš užsienio. Rengėjų komiteto posėdžio aprašyme pabrėžiamas šio senojo universiteto komunistinis atspalvis, jo įnašas daugianacionalinės Sovietų Sąjungos dvasinių turtų lobynui, XXV-tajame sovietinės kompartijos suvažiavime iškelti reikalavimai. Taigi, šios lietuviškos institucijos jubilėjus bus paminėtas ne tik moksliniu, bet ir propagandiniu požiūriu, tarnaujančiu Sovietų Sąjungai bei jos kompartijai.

PARASIUTININKŲ VARŽYBOS

Trečiosios tarptautinės komunistinių šalių aeroklubų parašiutininkų varžybos įvyko virš Vilniaus aviacijos klubo skraidymų aikštelės. Dalyvavo dvi Vilniaus parašiutininkų komandos, viena Kauno, svečiai iš Lodzės ir Plovdivo aeroklubų. Nusileidime į taikinį iš 1.000 metrų augščio I ir III vietas laimėjo pirmosios Vilniaus komandos nariai G. Varnagiris ir A. Gruzdyš. Grupinėje įskaitoje jų komandai teko pirmoji vie-

ČIURLIONIS IR JAPONŲ MENAS

Prof. Ichiro Kato iš Yokohama, Japonijos, į New Yorką atvyko gegužės pabaigoje ir dalyvavo Penktoje Pabaltijo Studijų Konferencijoje, kurioje skaitė paskaitą tema "Čiurlionis ir menų sintezės problema".

Jis yra pianistas, muzikologas, skambinęs Čiurlionio kompozicijų tarptautiniuose pasirodymuose. Gilindamasis į Čiurlionio meną, yra aplankęs kelias Čiurlionio parodas. Prof. Kato tiki, kad Čiurlionis yra didelis genijus muzikoje, taip kaip ir dailėje. Vienintelis toks atvejis Vakarų mene.

Prof. Kato į Čiurlionį atvedė jo domėjimasis atitikimu tarp garsų ir spalvų, jo gilinimasis į "spalvinės klausos" problemą. (Tradiciniame japonų mene rišasi spalvos ir garsai kaip ir

ta, o Vilniaus II komandai — trečioji. Varžybose neblogų rezultatų pasiekė jaunieji parašiutininkai — kaunietė B. Paulauskaitė, vilniečiai S. Čivilis, J. Chominas ir R. Maciulevičius.

KIAULIŲ PROBLEMA

Gyvulininkystės instituto direktoriaus pavaduotojas Romualdas Makoveckas liepos 9 d. "Tiesoje" atskleidžia okupuotą Lietuvą užgriuvusią kiaulių problemą: "Trūkstant pašarų, praėjusiais metais kai kurie ūkiai sumažino kiaulių skaičių. Tai buvo laikina. Dabar svarbu kuo greičiau ne tik atkurti buvusią padėti kiaulių fermose, bet ir žymiai padidinti kiaulienos gamybą..." Kiaulienos trūkumą Lietuvoje jau buvo pastebėję ir kaikurie vakariečiai žurnalistai Maskvoje. Matyt, tų kiaulių dėl pašarų trūkumo pernai buvo paskerstas tikrai didelis skaičius. R. Makoveckas siūlo dvi išeitis: didinti kiaulių skaičių ir bekonus penėti iki maksimalaus 90-95 kg svorio.

V. Kst.

pas Čiurlionį).

Jis randa Čiurlionio mene daug artimumo japonų menui ir rytiškai pasaulėjautai: mediacija, erdvės ir gamtos jėgų pajautimas, dinamika, o taip pat simbolinis pasakos naudojimas, fantazija. Net linijinė technika ir spalvų tonai panašūs į tradicinėje japonų dailėje naudotą stilių. O bangos "jūros" sonatos serijos paveiksle Finale primena Ukiyoe linkmės dailininko Hokusai bangų formas.

Rasdamas daug dvasinės giminytės tarp lietuvių ir japonų ir būdamas didelis Čiurlionio gerbėjas, prof. Kato per paskutinius kelerius metus jį išgarsino Japonijoje. Jis taip pat yra daug rašęs ir kalbėjęs apie Čiurlionį pasauliniuose forumuose. Čiurlionio menu jis pirmiausia susidomėjo prieš 8 metus, kai skambino Čiurlionio kompozicijas muzikų suvažiavime Odesoje, kur jis buvo apsistojęs Čiurlionio klube. Vėliau jis buvo Lietuvoje, susirašinėjo su lietuvių muzikologu Vytautu Landsbergiu. Paskaitą apie Čiurlionį prof. Kato yra skaitęs ir Švedijoje, Pabaltijo studijų suvažiavime.

Stkn.

FILMAS APIE ČIURLIONĮ

Lietuvoje susukti filmai rodomi Maskvoj. Spalvotas filmas, suktas L. Pangonytės ir R. Verbos, pavadintas "Pasaulį vaizduojusi kaip didelę simfoniją", skiriamas didžiajam lietuvių tautos menininkui M.K. Čiurlioniui pagerbti. Yra nugabenta ir daugiau Lietuvos kino studijos pagamintų filmų iš dabartinio susovietinto Lietuvos gyvenimo (Sovietskaja Litva, 1976.VI.14). (Elta)

KNYGŲ PARODA

Kilnojamoje sovietinių knygų parodoje išstatoma 150 lietuviškų knygų: mokslo visuomeniniai-politinės literatūros, meniškų albumų. Gegužės mėnesį toji knygų paroda buvo Lenkijoje: Varšuvoje, Poznanėje, Vroclave. Ši paroda suruošta gegužės mėnesį Lenkijos Mokslų Akademijos. Birželio 2 lietuviškų knygų paroda atidaryta Sofijos mieste, o bulgariškų knygų paroda Vilniuje. (Elta)

Brighton Parko jaunimas atlieka programą Vasario 16 proga.
Nuotrauka Gedimino Janulos

Pirmyn į kovą už tėvynę,
Už brangią žemę Lietuvos!
Garbė tėvams, kurie ją gynė,
Ir kas už ateitį kovos!

Maironis

Iš "LKB Kronikos" Nr. 22

Tikinčiųjų raštas Lietuvos komunistams

O kad tikintieji turėtų bent mažą dalelę tos laisvės, kurią prieš karą turėjo ateistai

ALGIRDAS PRIE MASKVOS VARTŲ

Dėm. Jurgis Juodis

Aliejus

Atviras laiškas Lietuvos Komunistų Partijos centro Komitetui

Kadangi KP CK žinioje yra visa tarybinė spauda, todėl norime atkreipti KP CK dėmesį į istorijos mokslų kandidato, doc. J. Aničo straipsnius, paskelbtus šiais metais lietuviškoje tarybinėje spaudoje, įvairiuose laikraščiuose apie religinių kultūrų įstatymus ir sąžinės laisvę. Šiuose jo rašiniuose yra daug akivaizdžių sofizmų ir netiesos.

1. J. Aničo straipsnyje "Sąžinės laisvė" rašoma, kad buržuazija net formalai nieku nepaskelbė antireliginių įsitikinimų laisvės".

Buržuazinėse valstybėse formaliai neskelbiama antireliginių įsitikinimų laisvė, nes tai yra savaime suprantamas dalykas, kaip, sakysime, valgyti, praustis ir pan. Ar yra pasaulyje valstybė, kurioje būtų draudžiama ateistinė spauda, varžomos ateistinės, vadinamosios "pažangios" organizacijos?

2. Tam pačiame straipsnyje J. Aničas teigia, kad buržuazinėse šalyse "sąžinės laisvė traktuojama vienpusiškai, tik kaip laisvė išpažinti religiją"... Buržuazi-

nėje Lietuvoje valstybė saugoja tikinčiųjų piliečių laisvę... tačiau negarantavo visiems piliečiams, jų tarpe netikintiems, sąžinės laisvės".

To "vienpusiškumo" šiandien Lietuvoje yra daugiau negu prieš karą. Tada galėjo pareikšti ir skleisti savo įsitikinimus tikintieji ir ateistai, šiandien — tik ateistai.

Prieškarinėje Lietuvoje ateistai galėjo užimti aukštus postus. Pvz. Lietuvos Žemės ūkio akademijos rektoriumi (1926-34) ir švietimo ministru (1934-39) buvo J. Tonkūnas; buržuazinės valdžios atstovu Londone (1919), Kauno universiteto rektoriumi (1929-33) ir švietimo ministru (1926.VI.15—XII.17) — J. Čepinskis, buvo visa eilė profesorių: Vl. Dūbas, Bl. Lašas, P. Avižienis, T. Ivanauskas ir kt.

Moksleiviai naudojo ateisto Vīpario ir J. Norkaus paruoštais istorijos vadovėliais.

Veikė ateistinės organizacijos: "Kultūra", "Lietuvių kultūros švietimo draugija", "Laisvamanių etinės kultūros draugija". Ėjo ateistinė spauda: "Laisvoji mintis", "Laisvamanis",

"Kultūra", "Vaga", "Lietuvos Žinios", "Laikas", "Lietuvos Ūkininkas", "Moksleivis", "Moksleivių Varpai" ir kt. Buvo išleidžiama daug ateis tinių knygų. Ateistai mokytojai buvo susibūrę į "Lietuvos mokytojų profesinę sąjungą", turėjo savo organą "Mokykla ir Gyvenimas". Kai kurie ateistai turėjo savo atskiras kapines.

Vienas iš čia pasirašiusių turėjo tris mokytojus, kurie nešiožnodavo klasėje maldos metu, ir vieną bendraklasį, kuris nesimokė tikybos, nes jo tėvai buvo pareiškę, kad jie nenori, kad jų vaikas būtų tikintis. Ir tai buvo laikoma normaliu dalyku, niekas dėl to nesistebėjo.

O kad šiandien tikintieji turėtų bent mažą dalelę tos laisvės, kurią prieš karą turėjo ateistai Lietuvoje.

OKUP. LIETUVOJE

— Vilniuje lankėsi Rytų Vokietijos gynybinės draugijos "Sportas ir technika" delegacija.

— Visa eilė Lenkijos žurnalistų, kultūrininkų ir propagandistų šią vasarą lanko Vilnių ir jo apylinkes, kur gyvena daugiau lenkų.

— Iš Rusijos į Vilnių ir kitus Lietuvos miestus labai dažnai atsiunčiami rusų teatrai iš įvairių Rusijos vietų.

— Anykščiuose, Liudiškių piilakalnio papėdėje, netoli rašyto. Jono Biliūno kapo, buvo suruošta rajoninė dainų šventė ir literatūros vakaras rašytojui prisiminti. Šventėje dalyvavo ir iš Mogiliavo (Gudijos) atvykę saviveiklininkai.

— Darbėnų kolchozas šiuo metu yra 6500 hektarų žemės.

— Dancige, Lenkijoje, įvykusiose sunkumų kilnojimo sporto varžybose klaipėdietis S. Mėčius išrovė 160 kg ir iškėlė 207,5 kg (suma 367,5 kg) svorį, tapdamas pasaulio vicečempionu.

— Lietuvos istorijos metraščio IV tomas išėjo iš spaudos.

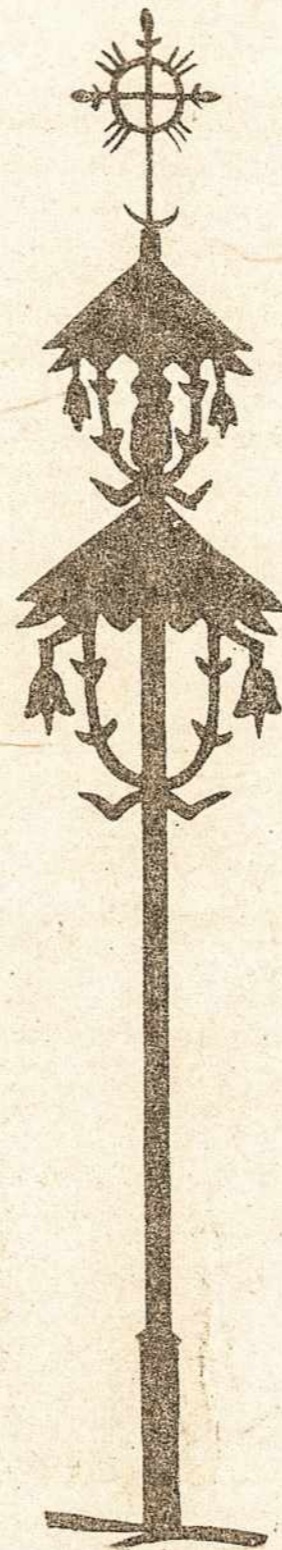
MALDOS KALENDORIUS 1976

Už Lietuvos Laisvę ir Persekiojamą Bažnyčią Lietuvoje

R U S E I S

Kad būtų...
...kad būtų...

1. ALRK Moterų S-ga, kp. 25
2. K. ALRK Moterų S-ga, kp. 26
3. P. ALRK Moterų S-ga, kp. 27
4. Š. Šv. Mergelės-Marnos parapija
5. S. Canberros Lietuvių parapija
6. P. Apreiškimo parapija
7. A. Aušros vartų parapija
8. T. Lietuvių Tautinė šventė — Šiluvos Mažeikiai
9. K. Šv. Mergelės-Marnos parapija
10. P. Šiluvos Šv. Mergelės-Marnos parapija — Mažeikiai
11. S. Lietuvių Misija, Iowa
12. S. Adelaidės Lietuvių parapija
13. P. Lietuvių Misijos — Utaga, Brazilija
14. A. ALRK Moterų S-ga, kp. 28
15. T. ALRK Moterų S-ga, kp. 30
16. K. ALRK Moterų S-ga, kp. 31
17. P. ALRK Moterų S-ga, kp. 32
18. Š. ALRK Moterų S-ga, kp. 33, New Haven
19. S. Šv. Kazimiero parapija, Paterson
20. P. ALRK Moterų S-ga, kp. 34, Montevideo
21. A. ALRK Moterų S-ga, kp. 29, Brooklyn
22. T. ALRK Moterų S-ga, kp. 36, Cleveland
23. K. ALRK Moterų S-ga, kp. 37, Du Bois
24. P. ALRK Moterų S-ga, kp. 38, New Britain
25. Š. Šv. Mykolo parapija, Easton
26. S. Šv. Andriejaus parapija, Philadelphia
27. P. Šv. Mykolo parapija, Shamokan
28. A. ALRK Moterų S-ga, kp. 39, Ridley Park
29. T. ALRK Moterų S-ga, kp. 40, Rumtor
30. K. ALRK Moterų S-ga, kp. 41, Ashau

PRANEŠIMAS IŠ BRITANIJOS

Reikalauja laisvės

Sąžinės Kalinių Metai

“Amnesty International” tarptautinis vykdomasis komitetas (IEC) savo posėdyje 1976 m. balandžio 2-4 d.d. Londone nutarė 1977 metus pavadinti “Prisoners Of Conscience Year”. Jie prasidės 1976 m. gruodžio 10 d. minint “Žmogaus Teisių Dieną” (Human Rights Day).

Sąžinės Kalinių Metams sudarytas specialus komitetas, kurio direktorium yra Guy Binfeld Liuksemburge.

Žmogaus Teisių Diena Londone bus švenčiama š.m. gruodžio 10 d. bendromis pamaldomis Westminster Abbey, dalyvaujant visoms tarptautinėms organizacijoms Londone. Tikimasi, kad ir lietuviškos organizacijos bus pakviestos ten dalyvauti.

“Amnesty International”

Birželio 27 d. Londone įvyko metinis “Amnesty International” britų sekcijos suvažiavimas, kuriame dalyvavo 560 atstovų iš 130 grupių, kuriose yra per 4.000 narių. Suvažiavimo metu kalbas pasakė AI prez. Eric Baker, gen. sekr. Martin Ennals. Įvyko keturi skirtingi simpoziumai: kalinių gelbėjimas ir koordinacija, konstitucijos pakeitimas, kalinių kankinimas ir kitos įvairios problemos.

Priimtos 33 rezolucijos, kurių keturios liečia Sov. Sąjungą: a. kad britų paštas per pasaulinę pašto konvenciją iškeltų klausimą dėl nesilaikymo sutarties, pristatant paštą Sov. Sąjungos žmonėms; b. kad kaliniai sovietų kalėjimuose turėtų teisę gauti spaudą; c. Sergejaus Kovaliovo teismas Vilniuje nebuvo teisėtas; d. AI labai apgalvestauja, kad Sov. Sąjunga atsisakė pasikeisti nuomonėmis dėl parengto ir išleisto pranešimo “Sąžinės kaliniai Sovietų Sąjungoje”.

Suvažiavimas priėmė nutarimą, kad kitas metinis suvažiavimas bus Birminghame ir truks dvi dienas, nes vienos nebeužtenka. Be to, britų sekcija nutarė, kad 1978 m. įvyksiantis visuotinis “Amnesty International” suvažiavimas bus Londone.

Suvažiavimui labai tvarkingai ir sumaniai pirmininkavo Paul Oestreicher. Dalyvavo D. Britanijos Lietuvių Bendruomenės pirm. S. Kasparas, atstovaudamas visiems pavieniam Britanijos lietuvių nariam britų sekcijoje.

Laisvės mitingas

D. Britanijos “The Royal College of Psychiatrists” ir “Bar Association” sutiko sudaryti kopriklusomą komisiją patikrinti

piktnaudojimui psichiatrinės medicinos polit. kaliniams Sov. Sąjungoje. Liepos 4 Londone, Trafalgar Square, “Campaign Against Abuses of Psychiatry for Political Purposes” ir Vladimiro Bukovskio Gelbėjimo Komitetas surengė didžiulį mitingą, kurio metu kalbėjo Victor Fainberg (5 metai bepročių ligoninėje), poetė Natalija Gorbanevskaja iš Paryžiaus (2 metai bepročių ligoninėje), rašytojas Tom Stoppard, dr. Max Gammmon, aktorius David Markham. “Amnesty International” britų sekcijos direktorius David Simpson, Žmogaus Teisių Britų Parlamentinio Komiteto pirm.

lordas Avebury ir kiti. Pirmą kartą šiame mitinge buvo iškeltas Nijolės Sadūnaitės reikalas ir jos garsi kalba teisme, kuri nuskambėjo per Londono miesto širdį pasiekdama apie 5.000 ar daugiau ten susirinkusių žmonių iš viso pasaulio kraštų, nes Trafalgar Square yra turistinės atrakcijos vieta. Mitingas priėmė dvi rezolucijas: vieną Britanijos min. pirmininkui, kitą Sov. Sąjungos ambasadoriui Londone. Po mitingo visi dalyviai ir kalbėtojai eitynėse per visą Londoną nunešė rezoluciją sovietų ambasadon Kensingtone.

Maldos Diena

Liepos 11 d. Aylesforde įvyko pirmoji Tautinė Maldos Diena — kryžiaus žygis už persekiojamą Bendriją. Rengėjas — britų skyrius “Aid to the Church in Need”.

Prieš pamaldas buvo atidaryta persekiojamos Bendrijos paroda, kuri buvo labai gražiai ir vaizdžiai paruošta, su daugybe nuotraukų, pradedant mūsų Nijole Sadūnaite, baigiant Lydija Vins. Parodoje visi lankytojai galėjo pasirašyti peticiją L. I. Brežnevui, prašant Nijolės Sadūnaitės bausmę sumažinti, panaikinti ištrėmimą ir parodyti bent mažą religijos laisvę Sovietų Sąjungoje. Be to, buvo gana daug lietuviškos informacijos anglų kalba apie dabartį Lietuvoje.

Po parodos atidarymo buvo iškilmingos Mišios, kurias koncertavo kun. Werenfried Van Straatan su 13 įvairių tautinių grupių kunigais. Jis pasakė pamokslą, išskeldamas mintį, kad mes visi privalome būti gyvais Evangelijos apaštalais, ją įgyvendinti savo šeimoje, bendruomenėje, mylėti vienas kitą, ne-

Tautinių šokių grupė “Liepsna” iš New Jersey, pasiruošusi didžiajai šventei Čikagoje rugsėjo 5 dieną

“LIETUVIŠKOJI TARYBINĖ ENCIKLOPEDIJA”

Prieš keletą metų Vilniuj buvo išleista “Mažoji tarybinė enciklopedija”. Ją išleidus, buvo pranešta, kad yra ruošiamas ir “Lietuviškoji tarybinė enciklopedija”.

Šios pastarosios enciklopedijos I tomas apima nuo raidės A iki Bangis (Centrinės Afrikos respublikos sostinės) dalykų aprašymą. Knyga turi 640 psl. Iš visų būsią 12 tomų. Koks enciklopedijos tiražas, Tiesa (1976. V.5) nerašo. Pabrėžiama tai, kad esančios gautos naujos knygų įrišimo mašinos. Per mėnesį būsią įrišama 20,000 knygų, kai dabar per tą laiką įrišama tik 5,000.

(J. Kapočiaus išleistosios 36 tomų Lietuvių Enciklopedijos vienas tomas vidutiniškai turi apie 540 psl., o iš viso 36 tomai sudaro apie 19,000 psl. “Tarybinė” turės 7,680 psl.) (Elta)

VIESUOSE NIJORKO MIESTO KONCERTUOSE, kurių programas atlieka du orkestrai — Goldmano ir Seufferto, šiemet skamba ir lietuvių kompozitorių kūriniai. Į abiejų orkestrų programą buvo įtraukta J. Karnavičiaus “Lietuviškoji rapsodija”. Goldmano orkestras jau atliko Broniaus Jonušo maršą “Gaudžia trimitai”, Seufferto orkestras — Broniaus Jonušo maršus “Žygis į Vilnių” ir “Šauliai, pirmyn”. Lietuviškos muzikos įvedimu į šiuos koncertus pasirūpino Helen Johnson, gaidas gavusi iš Lietuvių Muzikologijos Archyvo, kuriam Čikagoje vadovauja kompoz. Juozas Zilevičius.

žiūrint kokios tautos bebūtume.

Popietinėmis valandomis buvo kalbamas Rožinis, o pertraukų metu visos dalyvaujančios tautybės giedojo savo giesmes.

Maldos Dienoje dalyvavo 16 skirtingų tautybių, sudarydamos apie 5.000 minią. Lietuvių, palyginus kiek jų yra Londone, buvo mažai. Vieni jų vyko savo automobiliais, kiti pasinaudojo ekskursiniu autobusu. Su lietuvių autobusu vyko Londono vokiečių katalikų grupė, kuri autobuse pasirodė su gražiomis giesmėmis dar nepasiekus Aylesfordo.

Maldos Dienos dalyvius sveikino Westminsterio arkivyskupas kardinolas B. Hume, imigrantų reikalams vyskupas Burke iš Saldorfo.

Peticiją Nijolės Sadūnaitės reikalu organizuoja “Aid to the Church in Need”. S. Kasparas

VAIKŲ PASAULYJE

SAŽININGUMAS

Žodyne sąžiningumas reiškia — teisingumas, pareigingumas. Sąžiningas žmogus yra tas, kuris viską daro pagal savo sąžinę. Kai esi mažas, tai neturi daug sąžiningumo. Jeigu nori ko nors, tai verki, kol gauni. Kai augi, daraisi geresnis, pagalvoji, ar dalykai, kuriuos tu darai, yra teisingi, ar neteisingi.

Sąžiningas žmogus yra geras, sako teisybę, žino savo pareigas ir jas atlieka. Kiekvienas žmogus turi sąžinę, kuri jam pasako, kas teisinga ir kas neteisinga. Kad ir niekas kitas nemato, tavo sąžinė tau pasako, kaip tu turi elgtis.

Yra žmonių, kurie neturi sąžiningumo. Tokie žmonės leidžia sau meluoti, vogti, ir kartais net žudyti. Labai dažnai šitokie žmonės atsiranda kalėjime.

Jeigu visi neturėtų sąžiningumo, tai negalėtum niekuo tikėti. Niekad negalėtum daiktų palikti lauke, nes kas nors juos pavogtų. Reikėtų daug daugiau policininkų. Žmonės bijotų į gatvę išeiti, nes nežinotų kas atsitiks. Bet jeigu visi žmonės būtų sąžiningi, tai būtų geras pasaulis. Nereikėtų nieko bijoti ir visi galėtų ramiai ir laimingai gyventi.

Aliukas Baipšys,

Los Angeles lit. m-los 6 sk. mokinys. "Saulutės Spindulys"

PALIKAU ŠALĮ

Kai palikau šalį,
Šienapiūtei mojanč,
Tu žalias, berželi,
Man sakei — "Sudie"

Klausiau aš šakelių,
Pakelėj sustojus:
Ar ilgai žaliuosit,
Gimtoj pakelėj?

Jos man sušlamėjo,
Kad žiemos nebosim,
Su pavasarėliu,
Būsime žalios vėl.

Liūdna tik pravirkus,
Rasoj sidabrinėj,
Kad nėra jau laisvės,
Lietuvio gimtinėj...

Sukasi keletai,
Vingiuose klaidina,
Mūs pievų gėles,
Svetimieji skina.

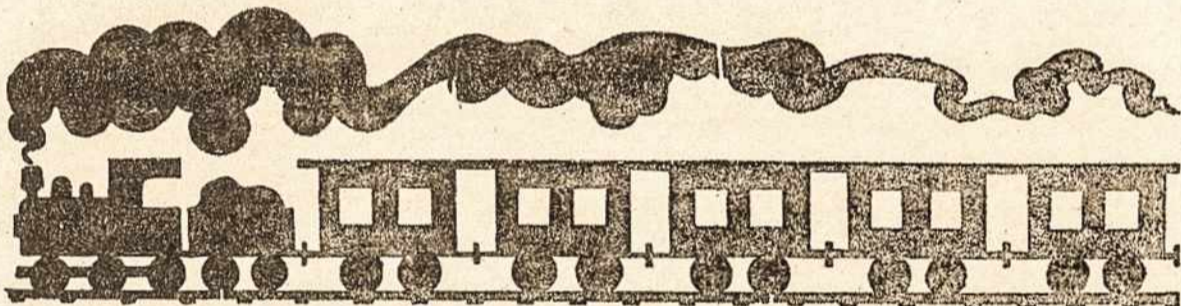
Alb. Kašubienė

MISLĖS

1. Du bėga, du veja
ir niekad nesusitinka. taira

2. Dvi sesytės—riestos nosytės,
Baltai keliais skrenda. ėsgor

3. Daugel, daugel nameliukų
Per laukelį jau nurūko. nyskiraut

4. Baltas vabalėlis žemę paliko,
Danguj kelią rado. vastulėk

5. Be ratų, be sparnų,
Važiuoja be kelių. vaisal

6. Du miša, du bėga,
Du žiūri, du laiko —
O vienas sėdi, nieko nedaro. viradvist

7. Kaip arkliukas, bet be kojų,
Kas užsėda — neša vėju. caklistomo

8. Ratai sukasi net penki,
O jas valdo rankos dvi. bimotauliso

JEIGU NEBŪTŲ BUVĘ VASARIO 16-osios AKTO

Mano manymu, Vasario 16-osios aktas parodė kitų kraštų žmonėms lietuvių ryžtą ir norą būti laisviems. Lietuviai nebuvo patenkinti tik sėdėti ir žiūrėti, kaip svetimtaučiai užiradavo kraštą ir skriausdavo žmones. Jei nebūtų buvę Vasario 16-osios akto, tai tik įrodytų kitiems, kad Lietuvos nei žemė, nei garbinga praeitis, nei tautiškumo jausmas lietuviams nebuvo svarbūs.

Istorijos knygoje aš dažnai skaitau apie lietuvius, kurie tais laikais gyveno, ir apie juos galvoju. Aš tiesiog negaliu įsivaizduoti tokius stiprius, tautiškai nusiteikusius žmones, pasidūdančius kitiems. Jei nebūtų buvę Vasario 16-osios akto, aš, tur bū, gyvenčiau pavergtoje Lietuvoje ir nesididžiuočiau, jog esu lietuvaite. Aš nežinočiau, kad mano proseneliai taip norėjo turėti laisvą tėvynę, ir todėl nemanyčiau, kad tai yra svarbu. Tur būt, visai at-

virksčiai pasielgčiau: užmirščiau savo tautą. Aš nesistengčiau išmokti apie Lietuvos praeitį, nes norėčiau turėti geresnį pavyzdį, kuris man parodytų, kaip reikėtų elgtis ateityje.

Jei nebūtų buvę Vasario 16-osios akto, tai aš šiandien neturėčiau kuo didžiūotis. Lietuvos praeitis nebūtų garbinga ir didinga; todėl ir jos ateitis būtų tokia pat. Bet kadangi ta praeitis mums parodo, kokie ryžtingi tie lietuviai buvo, mes galime visa širdimi giedoti Lietuvos himną —

Lietuva, tėvyne mūsų,
Tu didvyrių žemė!
Iš praeties tavo sūnūs
Te stiprybę semia...

Sigutė Lenkauskaitė,
Detroito "Žiburio" lit. m-los XI
sk. mokinė

Problema

— Na, kaip tavo naujas butas? Patenkintas? — Teiraujasi draugas Jonas.

— Puikus, tik yra viena yda. Kaimynai viską girdi, ką mes kalbame.

— Čia paprastas reikalas. Iškljuok tapetais ir girdimumas sumažės.

— Taip, žinau, bet tąsyk mes negirdėsime ką jie kalba.

Nevertas mandagumas

Graziai merginai įlipus į sausakimšai keleiviais užpildytą autobusą, vienas vyriškis pakilo iš vietos.

— Nereikia, sėdėkite savo vietoje, — aš pastovėsiu, — tarė mergina.

— Galite kiek norit stovėti, man gi čia reik išlipti, — atsakė

KELNIUOTI ASILAI

Prancūzijoje kai kurie ūkininkai asilais dirba žemę. Ten yra labai daug uodų, kurie labai įkyrūs. Kad nesukandžiotų asilų, ūkininkai juos aprenkia kelnėmis.

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

APIE LIETUVOS ISTORINES KOVAS PRIEŠ TOTORIUS

Istorikai, tyrinėjantys Lietuvos feodalinę praeitį, pastaruoju metu daugiausia dėmesio skyrė socialinei-ekonominei Lietuvos ūkio ir visuomenės raidai. Bet nebuvo pamiršta ir politinė istorija. Tai liudija Broniaus Dundulio, Mečislavo Jučo, Felikso Sliesoriūno monografijos, anksti mirusio Roko Varakausko darbai. Į šių istorikų darbų gretą atsistojo ir šiemet "Minties" leidyklos išleista Vilniaus universiteto dėstytojo Romo Batūros knyga "Lietuva tautų kovoje prieš Aukso Ordą".

Autorius tyrinėja feodalines Lietuvos valstybės ir Aukso Ordos santykių kompleksą, jų raidą nuo Batu antplūdžio į Rytų Europą 1238–1242 m. iki mūšio prie Mėlynųjų Vandenų 1363 m. Šia problema jau domėjosi nemaža istorikų, istoriografijoje randame įvairių, net vienas kitam prieštaraujančių jos aiškinimų. R. Batūrai teko kritiškai įvertinti savo pirmtakų darbą. Jis labai atidžiai, kruopščiai išnagrino šaltinius – lietuvių, rusų, lenkų metraščius ir kronikas, negausius kokumentus, nustatė jų pateikiamų žinių patikimumą. Ir dar vieną uždavinį iškėlė sau autorius: susieti Lietuvos ir Aukso Ordos santykius ne tik su vidiniais procesais abiejose valstybėse, bet ir su kitų politinių jėgų, turinčių savo interesus Rytų Europoje, veikla. Juk nuo politinės situacijos šiame regione, o taip pat prie rytinių Aukso Ordos sienų didžia dalimi priklausė Lietuvos ir Aukso Ordos santykių pobūdis, jų jėgų santykis. Todėl R. Batūra skiria daug vietos rusų žemių, Lenkijos, popiežiaus kurijos, Kryžiuočių ir Livonijos ordinų, net Irano totoriškajai ar lietuviškajai politikai, visur ieškodamas sąlyčio su Lietuvos ar Aukso Ordos pozicijomis.

Autorius dėsto įvykius chronologiškai. Po pirmųjų galimų susidūrimų su totorių pajėgomis 1238–1242 m., trylikto amžiaus antroje pusėje Lietuvai dar penkis kartus teko atmušinėti jų antpuolius. Palyginiui R. Batūra pateikia kitus duomenis: tuo pačiu laikotarpiu totoriai keturis kartus veržėsi į Lenkiją ir tik vieną kartą į Vengriją. Taigi Lietuva įnešė nemažą indėlį į Europos tautų kovą su totoriais, o gynimosi nuo jų problema buvo ne paskutinė besikuriančios Lietuvos valstybės užsienio politikoje. Tuo labiau, kad totorių antpuoliai, kaip parodo autorius, dažnai ir, matyt,

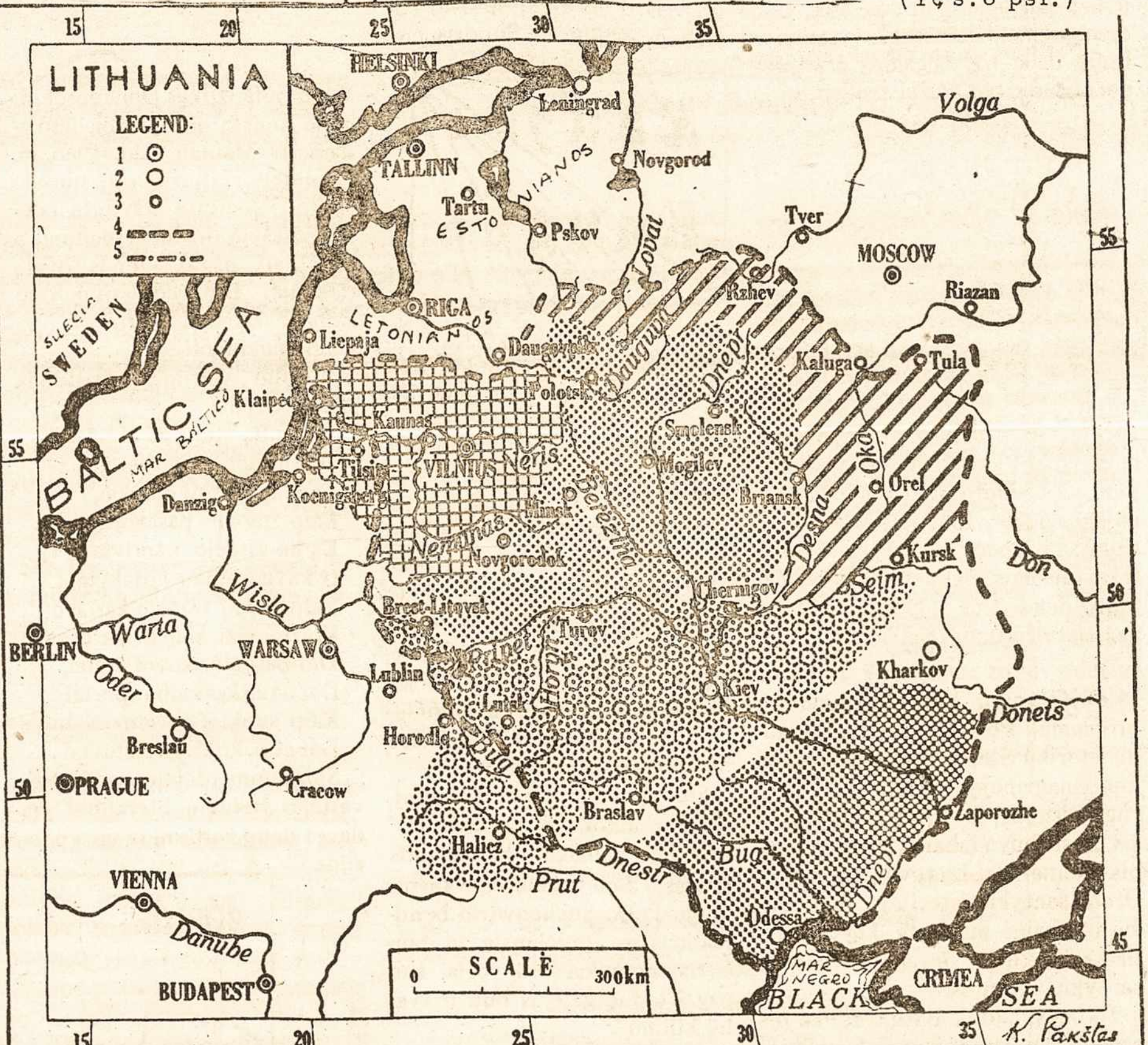
neatsitiktinai sutapdavo su kryžiuočių puolimu. O popiežiai skelbdavo kryžiaus žygius prieš totorius, bet kryžievius nukreipdavo į pagalbą Kryžiuočių ordinui, prieš Lietuvą.

Valdant Gediminui (1316–1341) ir jo įpėdiniams, Lietuva siekė išstumti totorius iš pietinių buvusios Kijevo Rusios žemių ir užimti ten Aukso Ordos vietą. Pasinaudojant suirutę Aukso Ordoje, Lietuvai pavyko išlaisvinti iš jos valdžios Kijevo ir Podolę, išeiti prie svarbių pietryčių Europos prekybos kelių. Lietuva taip pat palaikė šiaurės–

rytų Rusios žemių kovą su totoriškaisiais engėjais. Apibendrinamas Lietuvos ir Aukso Ordos kovos rezultatus, autorius sako: "Nors feodalinės Lietuvos didžiųjų kunigaikščių pietrytiniai žygiai ir kitos karinės bei diplomatinės priemonės buvo grobikiško pobūdžio, vis dėlto Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė, apėmusi taip pat baltarusių, kai kurias ukrainiečių ir rusų žemes, atremdama Kryžiuočių ordino agresiją, idėjo indėlį į daugelio Europos tautų kovą prieš Čingischano ir jo palikuonių – totorių–mongolų, Aukso Ordos feodalų – agresiją..." ir šis indėlis, kaip įrodo R. Batūra, buvo didesnis, negu iki šiol buvo manoma.

(Tę s. 8 psl.)

Nacionalidades no Reinado da Lituânia em 1430

LIETUVOS VALSTYBĖ TAUTINIŲ ATŽVILGIU 1430 M.

žemėlapių ženklų paaiškinimas

- Lituānos (590.000)
- Bielo-Rūsos (centro) Tartaros (sūl)
- Ucrānianos
- Total População 2.480.000

Kvadratiniai stikleliai ženklina lietuvių gyvenamąją erdvę 1430 m., kaip Lietuvos Didžiosios Kunigaikštijos ribose, taip ir Mažojoje Lietuvoje, patekusioje Kryžininkų Ordino valdžion.

Mažais taškeliiais paženklintos dvi zonos: gudų gyvenama zona Lietuvos valstybės viduryje ir totorių-klajoklių labai retai gyvenama Lietuvos pietinė dalis.

Rutuliukais paženklinta ukrainiečių erdvė Lietuvos ribose ir Galicijoje.

Ne visi žemėlapyje pažymėti miestai buvo 1430 m. Kai kurie jų yra daug jaunesni.

Visa vytautinė Lietuva 1430 m. apėmė bent 930,000 kv. km ir turėjo arti 2,480,000 gyventojų, kurių tarpe buvo 590,000 lietuvių.

MŪSŲ ŽINIOS

PABALTIEČIŲ PARODAI UŽSIBAIGUS

Šių metų rugpiūčio mėn. 29 d. 22 val., su Brazilijos ir 3-jų Pabaltijos valstybių himnais užsibaigė 6-ji Pabaltijos Tautų: Estijos, Latvijos ir Lietuvos paroda, kurią aplankė, kaip ir kitais metais apie 10 tūkstančių žmonių, įvairiausio amžiaus ir įvairusių tautų. Visi jie paliko knygoje įrašus su puikiausiais atsiliepimais ir linkėjimais, kad šios trys kultūringos tautos kuogreičiausiai atgautų savo laisvę ir nepriklausomybę.

Kiekvieną parodą suruošiant tenka padėti daug darbo ir triūso ir taip pat laike parodos ištisą 10 dienų reikalinga nemaža pagalba. Buvo daug tos pagalbos prašyta per spaudą, bet mažai atsiliepusių,

APIE LIETUVOS ISTORINES KOVAS...

(iš 7 psl.)

R. Batūrai teko susidurti su nemažais sunkumais, taip būdingais tyrinėjant ankstyvąjį Lietuvos valstybės istorijos periodą, — šaltinių trūkumu, jų žinių lakoniškumu, o neretai ir prieštaravimu. Todėl atsakymai į kai kuriuos klausimus, pvz., ar susidūrė Lietuvos ir totorių pajėgos 1238—1242 m., kada buvo užimtas Kijevas, lieka gyvuoti hipotezių teisėmis. Bet autoriaus tyrinėjimų dėka šios hipotezės dabar žymiai tvirtiau pagrįstos.

Daug vietos autorius skyrė mūšio prie Mėlynųjų Vandenių 1363 m. problemai. Polemizuodamas su lenkų istoriku Steponu Marija Kučinskiu, išnagrinėjęs ir sugretinęs įvairius šaltinius, R. Batūra įrodė, kad šis mūšis buvo labai svarbus, etapinis momentas Lietuvos ir Aukso Ordos santykių istorijoje. Šiuo mūšiu pasibaigė pirmasis, knygoje iš-tirtas Lietuvos ir Aukso Ordos santykių periodas.

Tikimės, kad R. Batūra toliau tęs savo darbą, tyrinėdamas feodalinės Lietuvos valstybės santykius su totoriais. Kad ši tema istorijos mokslui svarbi, liudija neseniai posėdžiavusi speciali Tarybų Sąjungos ir Lenkijos istorikų komisija, nagrinėjusi Rytų Europos valstybių (Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės, Rusijos, Lenkijos) santykius su Turkija ir totoriais XVI—XVII a. Komisijos darbe su pranešimais dalyvavo ir Lietuvos istorikai.

TĖVYNĖ, 1976 m. kovo-March 27

nes daugumai buvo svarbesni savo kasdieniniai rūpesčiai negu visuomeninis darbas. Nežiūrint į visa, atsirado keletas pasišventėlių, kurių dėka ši paroda buvo pati gražiausia iš visų jau buvusių.

Brazilijos L. Bendruomenės vardu, kuriai aš atstovauju šią parodą suruošiant, tariau nuoširdžiausią padėką: Pirmoje eilėje Tėvams Jezuitams visakeriopai prisidėjusiems, Poniai M. Remenčienei užpildžiusiai beveik pusę parodos savo jau pažįstamais ir naujais meniškais rankų darbo išdirbiniais, kurie stebinte stebino brazilus ir visus atsilankiusius į šią parodą, ponioms Ivonei bei Gražinai Remenčienėms bei jų dukrelėms, Mildai, Nidai ir Audrai už jų demonstravimą beaudžiant juostas ir kitus išdirbinius, p. Aldonai Valavičienei už originališkai papuoštą eglaitę ir kitus eksponatus, ponams Silenei ir Jonui Silickams, stropiai surinkusiems įvairias fotografijas iš 50 metų lietuvių kolonijos gyvenimo, p. Pundzevičie-

nei už gražius lietuviškais motyvais nutapytus paveikslus, Kun. J. Šeškevičiui, Adv. A. Sliesoraičiui, ponioms Vinkšnaitienei, Šimonienei ir Kutkienei už eksponatus. Ponui P. Šimoniui ir J. Dimšai už didelę pagalbą parodos įrengime, panelėms Irutei Petraitytei ir E. Bareišytei, už budėjimą parodoje vilkėjant tautiškais rūbais. Šokių ansamblui „Rūtelė“ kuri taip gražiai pasirodė ir buvo karštai publikos sutikta, nes maistriškai atliko savo uždavinį, taip pat ir chorui, padėjusiems sugiedoti tautos himnus parodą uždarant.

Tikiu, kad visi prisidėjusieji prie parodos surengimo nenusivylė, nes apie šią parodą garsiai nuskambėjo puikiausi atsiliepimai, kaip užrašai knygoje, taip per radio, televiziją ir vietinę brazilų spaudą, todėl dar kartą tariau visiems, bet kokiu būdu prisidėjusiems, Širdingiausia, AČIŪ.

Kap. J. Čiuvinškas

Skaityk ir kitam pasiūlyk
Ką tik išėjo iš spaudos XIV amž. austrų poeto SCHONDOCHO vizijinė poema

Lietuvos karaliaus krikštas

Schondoch — LIETUVOS KARALIAUS KRIKŠTAS. Vizijinė poema iš XIV amžiaus. Vertė A. Tyruolis. Išleido M. Morkūnas. Chicago, 1976. Viršelis ir 11 psl. pieštas Danguolės Stončiūtės. 32 psl.

Šios poemos vertėjas mini, kad jos "autorium laikomas XIV amžiaus pabaigos keliaujantis poetas Schondochas, austrų poeto Petro Suchenwirtho bendraamžis ir greičiausia jo tautietis, nors kai kas spėja, kad pagal tarmę galėjęs būti ir švabų kilimo".

"Ši Schondocho kūrinėly, — rašo jis toliau, — parašytą viduriniąja vokiečių aukštųjų kalba po 1377 metų ir pavadintą 'Kaip vienas pagonių karalius, vardu Lietuvis, stebuklingai atsivertė ir Prūsiose buvo pakrikštytas', pirmą kartą, išvertęs ir į naująją vokiečių kalbą, išspausdino Konstancoj 1826 m. Merserburgo baronas J. Lassbergas, pasirašęs slapyvardžiu Seppen von Eppishusen."

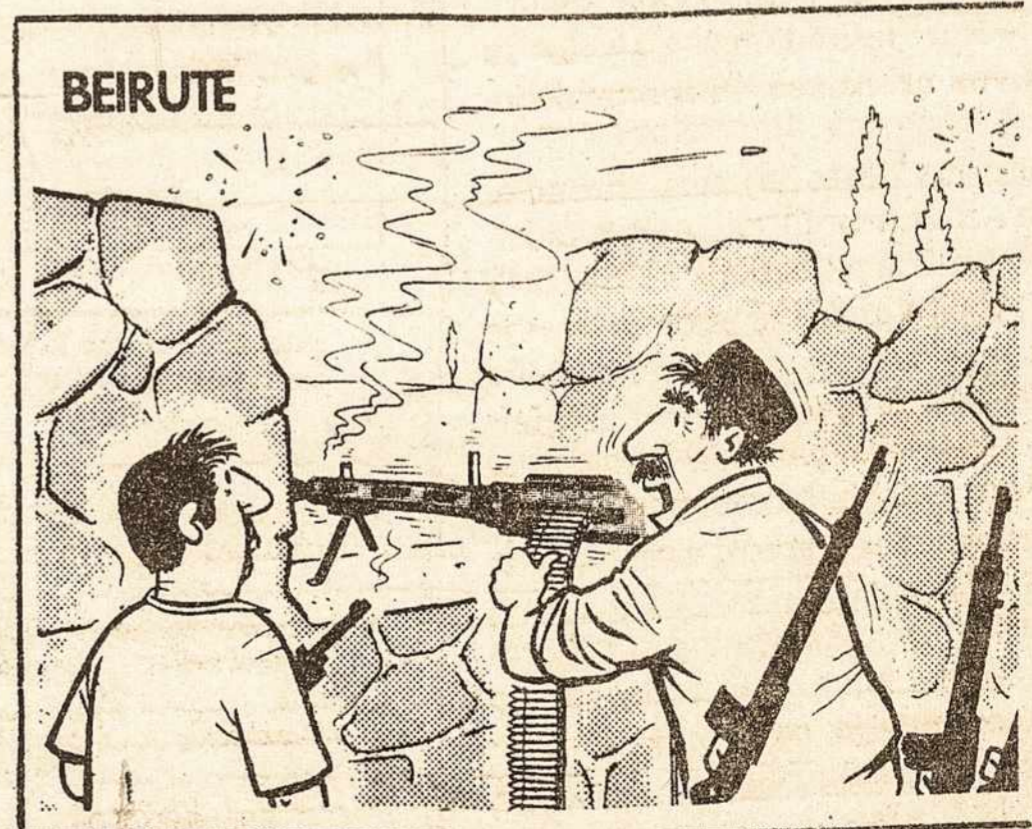
Vertėjas pasisako pirmą kartą

ši kūrinėly užtikęs Donaueschingeno miesto bibliotekoj, lankydamasis Mainau saloj 1945 m. Poemėlės eiliavimą jis nusako šitaip: "poetiniu atžvilgiu poema parašyta ano meto madingais dveiliais pagal Vienos dvaro tradiciją. Tai vad. 'rimuotinė kalba', skiriama istoriniam įvykiui apdainuoti."

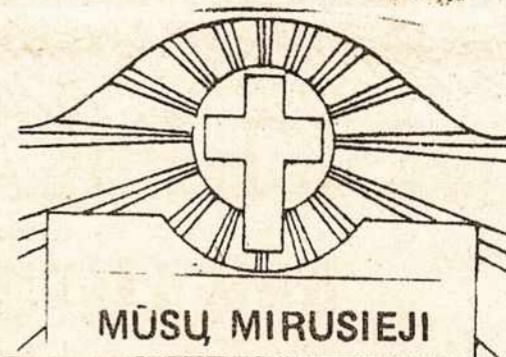
Kūrinio vertimas prasideda šiais žodžiais:

Legendą vieną aš menu
Iš jau nutolusių dienų,
Kada stebėtini dalykai,
Kaip žmonės pasakoja, vyko.
Ką jie girdėjo, užrašyta
Ir knygoje, kur apsakytą,
Kaip Prūsų žemėje kariavo
Kryžiuočiai, kaip ne kartą gavo
Dėl pergalės kovot kietai,
Dar daug kas kalba apie tai;
Kaip sunkiai varginami buvę
Dar nepakrikštyti lietuviai...

Šios mum įdomios poemėlės vertėjas lietuvių literatūrai yra davęs daug vertimų ir savo poezijos.

-- Statomė naują gyvenimą. Gavome iš sovietų naujų ginklų!

Š. m. rugpiūčio (agosto) 31 d. mirė ANTANAS SASNAUSKAS, 72 m. amžiaus, gyvenęs Belėm (Moóca). Palaidotas Getsemani kapinėse, Morumbi. Velionis buvo kilęs iš Vilkijos, Kauno apskr. Visada jis skaitydavo „Mūsų Lietuvą“.

Mūsų užuojauta mirusiojo žmonai, sūnui su šeima ir giminėms.

Už jo vėlę 7-tos dienos Mišios bus São Paulo bažnyčioje, Belėm, da. Velionies šeima kviečia gimines, draugus ir pažįstamus jose dalyvauti.

— Prof. V. Falkenhanas, žinomas vokiečių kalbininkas — baltistas ir polonistas, gyvenęs R. Vokietijoje, neseniai baigė paruošti mokslinį lietuvių pasakų rinkinio vokiečių kalba vertimą. Jis taip pat ruošia monografiją apie J. Bretkūną ir rašo savo atsiminimus apie Vydūną. Pažymėtina, kad jis buvo didelis Vydūno bičiulis, 1935 m. Karaliaučiaus universitete skaitė lietuvių kalbos kursą. 1945 m. dirbo Hamburgo u-te prof. E. Frenkelio asistentu, o nuo 1948 m. profesoriauja Humbolto universitete, Berlyne.

XXX Tarptautinėje Meninės Fotografijos parodoje Buenos Aires, Argentinoje, Lietuvos Fotografijos Meno Draugijos rinkinys laimėjo pirmąjį prizą. Lietuvai atstovavo fotografų V. Butyrino, Z. Bulgakovo, V. Kapočiaus ir J. Kalvelio darbai. V. Butyrinui teko du sidabro medaliai už nuotraukas "Etiudas" ir "Requiem".

MŪSŲ ŽINIOS

PENKIASDEŠIMTMEČIO

MINĖJIMAS

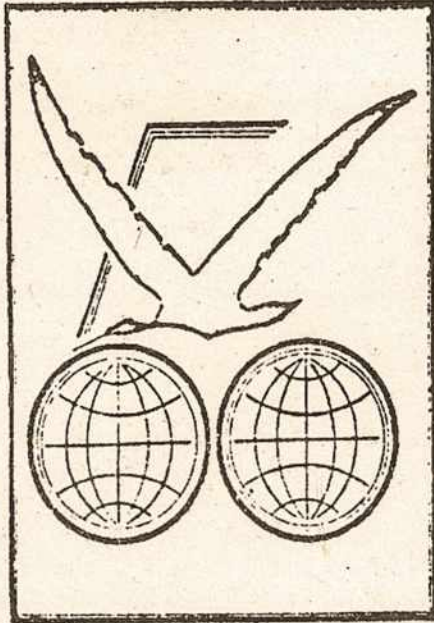
RIO DE JANEIRO

Buvusios Brazilijos sostinės lietuviai ruošiasi priimti tautiečius rugsėjo 10, 11 ir 12 dienomis – imigracijos penkiasdešimtmečio šventei. Komiteto pirmininkas kun. M. Valiukevičius, sekretorius E. Petraitis ir A. Siaurusaitienė susitarė su TV Globo, kuris per Jornal Nacional perduos kiekvienos dienos ceremonijas. Penkiasdešimtmečio šventė jau pereiną savaitę buvo paskelbta dienraštyje „O Globo“ ir kitoje spaudoje Rio de Janeiro, ir taip pat São Paule televizijoje.

Komitetas parūpins palydovus septyniems autobusams, kurie su 250 lietuvių atvažiuoja iš São Paulo šeštadienį rytą. Sekmadienio kelionei laivu Rio lietuviai ruošia užkandžių.

Pereiną savaitgalį jaunimo susitelkimo dienoje Alto da Boa Vista dalyvavo Ricardas Gaulia su seserimi Kristina, kuri praveda religinę temą pokalbį, priklausydama pravedančiųjų grupei.

Be didelės spaustuvės „Tipografia KAGE“, broliai Kazimieras ir Romualdas Gauliai turi ir „KAGE Máquinas e Plásticos“ skyrių, kuris gamina naują popieriui piauštinę mašiną „Guilhotina KAGE 500“. Aparatas skiriasi nuo įprastinių, nes vietoj ilgo peilio yra piauštinis ratukas, važiuojas ant dviejų aščių. Tuo būdu nėra pavojaus susižeisti ir popieris, plastika, fotografijos ar kiti lapai nupiauštinami visai tiksliai. Mašinėlė pagaminata iš stiklo pluošto ir nupiaušina iki 40 cm pločio lapus. Firma turi atstovybę São Paule (Av. Nove de Julho, 3001 – Tel. 287-0748).

1927 metais, dalyvavo pirmosios lietuvių organizacijos „Aušros“ steigiamajame susirinkime ir buvo jos pirmininku 1927 – 1928. Prisidėjo prie pirmojo laikraščio „Brazilijos lietuviai“ išleidimo, „Club Lituania“ įkūrimo, Lietuvos konsulato įsteigimo ir 1930 m. sporto sąjungos „Lituania“ pradžios.

Lietuvoje dirbęs civilinėje aviacijoje, Brazilijoje įstojo į policiją. Pradėjęs Lietuvoje dalyvauti organizacijose ir mėgėjų teatre, Brazilijoje vaidino dramos veikaluose ir visai reiškėsi lietuviškoje veikloje.

São Paule gyvena su žmona Jule, dukterimi Birute ir dviem anūkais.

Vladas Jurgutis

PASIBAIGĖ PARODA

Šeštoji metinė Pabaltiečių paroda Praça Roosevelt São Paule, buvo uždaryta sekmadienį, rugpiūčio 29 d., 21 val. Susirinkusi publika, pasidžiaugusi „Rūtelės“ šokiais, sugiedojo keturių kraštų himnus.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS – SENHORAS

CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

ŠVENČIA 75 M. AMŽIAUS

Juozas Janušis, gimęs 1901 m. liepos mėn. 10 d., atšventė 75 metus. Atvykęs į Braziliją

Rio de Janeiro,

1976 m. rugsėjo – setembro 12 diena

PROGRAMA

Dia 10 de Setembro, às 10 horas, no MONUMENTO NACIONAL AOS PRACINHAS, homenagem póstuma e de gratidão, pela liberdade que os mesmos procuraram defender na honra da Pátria Brasileira e dos verdadeiros povos que amam a liberdade e a democracia cristã, tributada às Forças Armadas Brasileiras, pelos lituanos do Brasil e de Legações de outros povos, no encerramento da festa Nacional, o 7 de Setembro.

Dia 11 de Setembro, às 10 horas, no MONUMENTO DE ARARIBÓIA, em Niterói, RJ, homenagem dos lituanos ao verdadeiro representante do BRASIL, o ÍNDIO, que lutou pela PÁTRIA NASCENTE, contra O INVASOR, depositarão uma coroa, pelo AMOR A TERRA E LIBERDADE.

Dia 12 de Setembro, às 10 horas Missa concelebrada, e presidida pelas mais altas Autoridades Eclesiásticas, com a participação do Coral Lituano, de São Paulo. Leitura da mensagem Pontificia, para os lituanos. Após a Sta. Missa de Ação de Graça, homenagens às Exmas. Autoridades dos Três Poderes na figura do Presidente da República Federativa do Brasil, o Exmo. Sr. General Ernesto Geisel. Em embarcação cedida pela Marinha Brasileira, os lituanos irão pela Baía de Guanabara, prestar homenagens aos primeiros IMIGRANTES LITUANOS.

ANTECIPADAMENTE GRATOS

COMITÉ DO CINQUENTENÁRIO DA IMIGRAÇÃO LITUANA NO BRASIL.
LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-TIES METU SUKAKTUVIŲ, MINEJIMO KOMITETAS.

Mencslau Valiukovicius

Presidente do Comitê

Brazilų spauda rašo, kad parodoje buvo 10.000 lankytojų. Vien tik svečių knygoje yra virš 3000 parašų, dauguma su pastabomis „labai gerai, įdomu“. Vieni kiti pasigedo tipiškos trijų tautų muzikos.

Tarp knygoje pažymėjusių savo tautybę ir gyvenamąją vietą buvo: Prancūzija, Angola, Izraelis, Portugalija, Čilė, Jungtinės Amerikos Valstybės, Argentina, Venesuela; iš Brazilijos vietovių – Rio, Fortaleza, Santa Catarina, Rio Grande do Sul ir, aišku, São Paulo. Įrašų, be pabaltiečių kalbų, yra dar rumunų, vokiečių, lenkų, ispanų, anglų, japonų, prancūzų ir kitomis kalbomis.

PENKIASDEŠIMTMEČIO LEIDINYS

Penkiasdešimtmečio komitetas kviečia lietuvius užsisakyti leidinį „Penkiasdešimtmetis 1926-1976“ iš anksto, panaudojant Mūsų Lietuvoje įdėtą anketą. Leidinio kaina – 50 kruzeirų. Leidinyje 120 puslapių straipsnių iš lietuvių gyvenimo Brazilijoje ir pora šimtų fotografijų. Ligi šiol penkiasdešimtmečio komitetas gavo šią paramą ir prenumeratas leidiniui:

1. N.N.	3.000 kr.
2. E. Pažėra Jr,	50 kr.
3. A. Vasiliauskaitė-Barbosa	250 kr.
4. Veronika Ralickaitė	100 kr.
5. Stasys ir Marija Remenčiai	300 kr.
6. Stasys Šatas	50 kr.
7. Antanas Gaulia	500 kr.

(Atkirpti ir įteikti asmeniškai ar paštu:)

Šiuomi užsakau „LIETUVIAI BRAZILIOJE“ leidinio

..... egzempliorius. (Po 50 kruzeirų)

Leidinio mecenatas 500 kr. ar daugiau

Garbės prenumeratorius – 100 kr.

Prenumeratorius – 50 kr.

SIUNČIU SUMĄ CR\$.....

Vardas, Pavardė

Adresas (gatvė, pašto dėžutė)

CEP, Miestas, Valstija

Siųsti: A. Valavičienė, R. Manoel Pereira Guimarães 87
04722 São Paulo, SP.

arba: A. Saldys, Av. Antonio Carlos Fonseca 173
04290 São Paulo, SP.

arba įteikti parapijose at Mūsų Lietuvos redakcijoje.

MŪSŲ ŽINIOS

SOLIDARUMO DIENA

Mus pasiekiančios žinios iš Lietuvos sudaro kasdien gilesnį įspūdį, kad Katalikų Bažnyčia Lietuvoje šiandien pergyvena žiaurios katakombų laikus. Ten vyksta nežmoniškas tikinčiųjų persekiojimas, tačiau pastebima ir atkakli lietuvių katalikų ištikimybė savo tikėjimui, nors dažnai toks nusistatymas apmokamas kalėjimu, psichiatrie ligonine ar Sibiru. Toks mūsų tautiečių didvyriškas atkaklumas ir krikščioniškas atsparumas kasdien vis plačiau žinomas pasauly.

Pats Šventasis Tėvas, kreipdamasis į Lietuvą bažnytinės provincijos 50 metų sukakties proga, gėrėjosi lietuvių atsparumu tikėjime ir atsidavimu Dievo Motinai. Gi 1974 m. atkreipė viso pasaulio dėmesį į Lietuvą, suteikdamas Šiluvos Marijos Gimimo bažnyčiai bazilikos titulą.

Betgi šie mūsų broliai-sesės reikalingi ir mūsų padaršinimo, paramos. Dabar mes tegalim jiems padėti malda, savo pasišventimu, informacija pasauliui apie tikrą padėtį Lietuvoje.

Mes norėtum, kad visas pasaulis melstųsi už mūsų pavergtą Tėvynę ir už persekiojamus lietuvius; tačiau mes patys, paskendę kasdieniniuose rūpesčiuose, užmirštam, kad pirmoj vietoj ta mūsų pačių pareiga.

Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos valdyba Šiluvos Mergelės Marijos šventę, rugsėjo 8 dieną, paskelbė viso pasaulio lietuvių maldos ir solidarumo diena. Ir skatina mus visus jungtis kartu su pasilikusiais Lietuvoje į vieningą maldą už Lietuvą ir už visų lietuvių dvasinį atgimimą. „Junkimės kartu su Lietuvos tikinčiais, kurie šia proga skuba į Šiluvą, neretai rizikuodami savo laisvę ir „gerbūviu“, sako kvietimas.

Tenelieka tad nei vieno lietuvių

kataliko, kuris nedalyvaudų šioj bendroj maldoj, šioj dvasinėj jungty su pavergtos Lietuvos ir laisvojo pasaulio lietuviais.

Mes stengsimės šį kvietimą galimai pilniau įgyvendinti, jungdamiesi maldoj, ar tai rugsėjo 12 dieną dalyvaudami iškilmingose pamaldose Rijuj, ar rugsėjo 19 dalyvaudami Šilinės atlaiduose šv. Kazimiero parapijoj.

SKELBIAME NARIŲ ŽINIAI

Sąrašas Kandidatų į Lietuvių R. Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės valdybą ir Revizijos Komisiją sekanciai kadencijai.

Rinkimai įvyks 1976 metų rugsėjo mėnesio 26 dieną Jaunimo Namuose nuo 16 iki 18 val.

Iki šiol buvo pasiūlytas tik vienas sąrašas. Jei nebus sudarytas kitas, tai bus balsuojama už ar prieš sąrašą.

Buvo pasiūlyti sekantys kandidatai:

Pirmininku – kun. Juozas Šeškevičius

Vice-pirmininku - Algirdas Sliesoraitis

1. Sekretorium - Vytautas Juozas Bacevičius

2. Sekretorium – Jonas Šepetauskas

1. Kasininku - Pijus Butrimavičius

2. Kasininku - Angelina Dirsytė-Tatarūnienė

Turto Globėju - Petras Šimonis Valdybos Nariais - Monika Tamošaitienė ir Vytautas Vosylius
Revizijos Komisija - Albertas Magila, Magdalena Vinkšnaitienė ir kun. Stasys Šileika.

Sąrašas Valdybos posėdyje buvo priimtas ir nutarta paskelbti „Mūsų Lietuvoje“.

Kun. Juozas Šeškevičius, Bendruomenės pirmininkas

LÉLIŲ TEATRAS

São Paulo miesto lélių teatras Sesių pranciškiečių salėje prasideda 13:00 val., o ne 13:30, kaip buvo pereitame ML numeryje rašyta, rugsėjo 26 d., sekmadienį. Įėjimas nemokamas, bet reikia iš anksto klebonijoje ar pas platintojus įgyti lapuką, su kuriuo būtų galima salėn įeiti.

Šio ML numerio

**GARBĖS LEIDĖJAS
PRANAS SATKŪNAS**

Jam nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Administracija

Rugsėjo (setembro) 19 dieną:
ŠILINĖS ATLAIDA

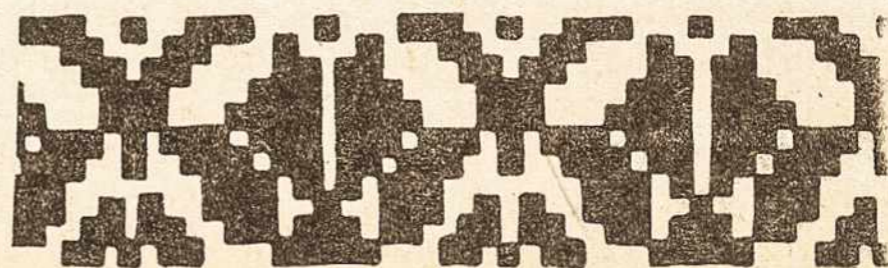
ir
TAUTOS ŠVENTĖ

Šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Programoj: 17 valandą

- procesija su Marijos statula
- Mišios už Lietuvą (giedos LKB-nės choras)
- minėjimas
- sunėstinės vaisės

Visi esame kviečiami dalyvauti.

UŽSIMOKĖJO ML

Marija Mačiulaitis – 100 kr.

J. Jankauskas – 120 kr.

Adv. V. Tubelis – 136 kr.

Stasė Satkevičienė (už pusmetį) – 35 kr.

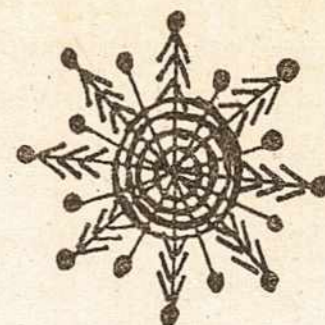
Anelė Kalvinskas (už 1975-6) – 200 kr.

Pranas Satkūnas (garbės leidėjas) – 350 kr.

Visiems nuoširdus ačiū

Administratorius

SKAITYKIT IR PLATINKIT
MŪSŲ LIETUVĄ!

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo 19 – Tautos šventė šv. Kazimiero parapijos patalpose Mookoje – 19 val.

Rugsėjo 26, 16 val. Naujos Liet. Kat. šv. Juozapo Bendruomenės valdybos rinkimai.

Spalio 2, Instituto Histórico Geográfico sesija apie Lietuvių imigraciją, São Paulo.

Spalio 9, Penkiasdešimtmečio komiteto ruošiamą Pavasario šventę.

Spalio 31 – BLB-nės Tarybos-Valdybos rinkimai.

Spalio 31: Spaudos balius. Ruošia Šv. Juozapo Vyrų Brolija.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHÓRAS E CRIANÇAS. MINI-SOMBRINHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Telefone: 10.451.07

R. G. 6 03.22.300/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0577 – (Res. 274-1886)
São Paulo

SEMANARIO

NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
ANTONIO AQUINO
Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MEŠINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr.
Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kaibą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.